

**MED
MOT** **ANGELA DAVIS**
USA-FASCISMEN

ARBETSGRUPPEN FOR ANGELA DAVIS

TG

VEM ÄR ANGELA DAVIS

Hon föddes i Birmingham, Alabama, för 27 år sedan.

Familjens ekonomiska bakgrund var bättre än genomsnittets i södern och både Angela och hennes syster Fania fick stipendium från Kvårkarna - ett stipendium som tilldelades svarta sydstatsungdomar. Avsikten var att de skulle beredas möjlighet att komma i kontakt med vita studenter och det skulle öka den ömsesidiga förståelsen.

Angela Davis kom till Brandeis University i Massachusetts och läste franska. Hon läste en tid i Sorbonne och kom sedan till Goetheinstitutet i Frankfurt där hon läste filosofi och sociologi.

Aterkom till USA och University of California i San Diego, där hon sammanträffade med filosofiprofessorn Herbert Marcuse, som blev hennes vän och lärare. Marcuse har, enligt Time Magazine, sagt att "Jag betraktar henne som min bästa student under de över 30 år jag undervisat".

Hon började också undervisa i filosofi vid University of California i Los Angeles, våren 1969, en befattning som hon tvingades frånträda sommaren 1970.

ANGELA DAVIS POLITISKA BAKGRUND

"Min politiska verksamhet härstammar från min uppväxt i södern. När jag var tolv år gammal hjälpte jag till med att organisera studiegrupper för både svarta och vita i Birmingham, men de splittrades av polisen".

"1962 i Paris berättade partisankämpar för mig om sina erfarenheter från den algeriska kampen. De stod i skarp kontrast till vår medborgarrättsliga kamp i USA. Den alltmer aggressiva hållning som algerierna intog gav mig en uppfattning om i vilken riktning vår egen rörelse borde sträva".

"Min Tysklandsresa, som inspirerades av en önskan att lära mer om den filosofiska tradition ur vilken Marx föddes, lärde mig ett grundläggande faktum. Marx hade rätt då han i den 11:e Feuerbach-tesen sa att filosofer i sin egenenskap av filosofer bara tolkat världen men att själva poängen är att förändra den."

"Den Kubanska erfarenheten var oerhört betydelsefull Jag insåg vilket väldigt engagemang, vilka uppoffringar och vilken mängd kunskap som krävs för att en revolution skall lyckas."

"Mitt beslut att ansluta mig till Kommunistiska partiet hänför sig till min övertygelse om att den enda framgångsrika vägen för den svarta befolkningens frigörelse är den som leder till en fullständig och total undergång för kapitalistklassen här i landet liksom för dess mångfald av institutionella bihang, som utarmar massorna och förslavar den svarta befolkningen."

Angela Davis anslöt sig till Che-Lumumba Club, en svart militant organisation som sorterar under det kommunistiska partiet i Los Angeles.

"Che-Lumumba klubbens praktiskt-politiska inställning bygger på uppfattningen att det är viktigt att betona den nationella karaktären hos vårt folks kamp och att föra kampen runt de speciella former av förtryck, som har bundit oss vid botten i det amerikanska samhället i århundraden."

Angela Davis är inte medlem av Svarta Panterpartiet, men hon är positivt inställd till dem och hon har medverkat med artiklar i deras tidning.

Hon har aktivt engagerat sig i arbetet för "Soledad Brothers" - Soledad-bröderna, tre svarta fångar i Soledad-fängelset (se närmare nedan).

ANGELA DAVIS KAMP MOT MAKTSTRUKTUREN KALENDARIUM

VAREN 1969

Angela Davis erbjuds och accepterar en tvåårig anställning som lärare i filosofi vid University of California i Los Angeles. Det uppstår en diskussion om hon är kommunist eller inte efter ett uttalande från en FBI-agent. Universitetskanslern föranstaltar om undersökning men Angela Davis deklarerar då offentligt att hon är medlem i Che-Lumumba klubben.

3 OKTOBER

Lärarkollegiet vid universitetsavdelningen i Los Angeles röstar ned styrelsebeslutet med 539 röster mot 12. Man beslutar samtidigt att upphäva sin egen avdelnings förbud mot att anställa kommunister med röstsiffrorna 551 - 4.

6 OKTOBER

Mer än 2.000 studenter kommer till Angela Davis första föreläsning: "Återkommande filosofiska temata i den svarta litteraturen".

Vreden över avskedandet sprider sig över hela USA. T o m. delar av de styrande skikten i samhället reagerar för en gangs skull mot denna åtgärd.

20 OKTOBER

En domare i en högre rättsinstans fastslår att avskedandet var okonstitutionellt och beordrar att Angela Davis skall återinsättas i tjänst.

Under hela resten av året utsätts Angela Davis för ständiga trakasserier och hotelser från högergrupper, rasister och andra fientligt sinnade grupper. Hon hotas till livet och måste ständigt ha livvakt vid sin sida. Hon byter bostad och telefon upprepade gånger för att undvika förföljelsen. Trots detta engagerar hon sig i de svartas kamp - i första hand i försvaret för Svarta Panterpartiet och för Soledad-bröderna, tre svarta interner från Soledad-fängelset, vilka anklagas för mord på en vit vaktkonstapel (se detaljer nedan). Angela Davis samarbetar nära med Jonathan Jackson som är bror till en av Soledad-bröderna. Jackson blir en av Angela Davis livvakter.

8 JUNI 1970

Styrelsen väntar tills terminen är över och beslutar därefter åter att avskeda Angela Davis. Denna gång anges hennes aktiviteter vid sidan av arbetet som orsak till avskedandet, i synnerhet hennes arbete till förmån för Soledad-bröderna och Svarta Panterpartiet.

11 JUNI

Lärarkollegiet upprepar sitt stöd för Angela Davis. Lärarna fastslår att de t o m är beredda att betala hennes lön genom att avstå en del av sin egen.

SLUTET AV JULI Rapporter från Soledad-fängelset avslöjar att fängelsemyndigheterna förödmjukar sådana interner och deras familjer som anklagas för att ha begått brott inom fängelset, att de hindrar de anklagades försvarsadvokater från att få tillgång till viktig information, att de medvetet åstadkommer förändringar på platser där brotten påstås ha ägt rum och att de sänder iväg tilltänkta försvarsvittnen till andra fängelser.

7 AUGUSTI

Jonathan Jackson kommer in i en rättsal i San Rafael där en svart fänge från San Quen-tin-fängelset är åtalad för misshandel av en vakt, ett åtal som kan leda till dödsstraff. Jackson överlämnar vapen till svaranden och två andra interner som är närvarande i egenskap av vittnen. Man tar fem personer som gisslan, däribland domaren. Enligt Los Angeles Times skriker någon "Vi begär att Soledad-bröderna skall vara frgivna senast klockan halv ett i dag!" Då gruppen försöker fly öppnar poliserna och vakterna från San Quentin eld. Jackson, svaranden och ett av vittnena dödas liksom domaren. Polisen hävdar att domaren dödades av ett skott från ett av de vapen Jackson förde med sig in i rättsalen.

Några dagar efter händelsen fastslår polisen att alla fyra vapnen som Jackson förde med sig var inregistrerade på Angela Davis.

11 AUGUSTI

En häktningsorder utfärdas för Angela Davis. Hon begärs arresterad eftersom hon betraktas som medbrottsling för kidnappning och mord - en anklagelse som leder till dödsstraff i Californien. Medbrottsligheten motiveras med att det var hon som tillhandahöll vapnen för utbrytningsförsöket.

16 AUGUSTI

Angela Davis håller sig undan då häktningen skall verkställas. Det leder till att en federal häktningsorder för brottsling på flykt utfärdas, vilket innebär att FBI kopplas in på fallet.

17 AUGUSTI

Allmänne åklagaren i Marin County, Bruce Bales, avger en skriftlig edsförsäkran att vapnen den 7 augusti var inköpta av Angela Davis under 1968, 1969 respektive 1970.

19 AUGUSTI

Angela Davissätts upp på FBI:s lista över landets tio mest eftersökta förbrytare. Hon är den tredje kvinnan i USA:s historia som förlänas den "äran". Hon beskrivs av FBI som "troligen väpnad och farlig".

13 OKTOBER

Efter en landsomfattande människojakt av sällan skådad omfattning grips Angela Davis på ett hotell på Manhattan i New York. Hon är tillsammans med en kamrat, David Poindexter, som åtalas för att "ha skyddat en flykting". Hon hålls fängslad i New Yorks kvinnohåkte och förvägras borgen. Poindexter släpps mot en borgen på en halv miljon kronor.

21 OKTOBER

Guvenör Nelson Rockefeller undertecknar en utlämningsorder för Angela Davis till Californien.

23 OKTOBER

Angela Davis förflyttas från en vanlig cell till isoleringscell. Hon får dessutom en vakt, som bevakar henne 24 timmar om dygnet. Hennes cell genomsöks var tredje timme och hon hålls fullständigt isolerad från sina medfångar. Allt hon gör och säger - även rutinemässiga samtal med fängelsepersonalen - bokförs i hennes vaks anteckningar. Hon inleder därför en hungerstrejk i protest mot behandlingen.

4 NOVEMBER

En federal domstol fastslår att det inte funnits några skäl att placera Angela Davis i isoleringscell. Det fastslås även att hon skall behandlas på samma sätt som hennes medfångar.

5 NOVEMBER

Advokaterna John J Abt och Margaret Burnham lägger in en framställning om Habeas Corpus (att ingen skall få godtyckligt häktas och kvarhållas i fängelse utan prövning och beslut av domstol). De anför att den edsförsäkran som ligger till grund för Angela Davis arrestering innehåller "hopplösa brister". Behandlingen av framställningen fastställes till den 20 november.

10 NOVEMBER

En brottmålsnämnd (Grand Jury) från Marin County åtalar Angela Davis för konspiration, kidnappning och mord. Detta går före den tidigare edsförsäkran och utlämningsordern.

16 NOVEMBER

Guvenör Rockefeller undertecknar en ny utlämningsorder som grundar sig på brottmålsnämndens åtal.

17 NOVEMBER

Vid rätten fastställs att utlämningen skall behandlas av rätten den 3 december.

3 DECEMBER

En serie beslut på olika instanser avser att hindra Angela Davis i hennes försök att undvika att bli utlämnad. Avslutningsvis fastslår domaren i Högsta Domstolen, John Harlan: "Jag kan inte finna någon laglig grund varför jag skulle söka hejda utlämnandet. Framställningen avslås."

22 DECEMBER

Klockan 3 på morgonen hämtas Angela Davis från kvinnohåket i entäckt polisbuss, åtföljd av nio polisbilar. Bilkaravanen splittras upp och far i olika riktningar som om man ville vilseleda eventuella förföljare. Angela Davis förs till manshåket där hon får byta bil och skjuts till en närbelägen flygbas. Hon försas i konvoj och hela Hollandtunneln stängs av för annan trafik. Hon flygs till Californien i ett nationalgardesplan, vilket är ytterst ovanligt och krävde särskilt beslut från högsta ort.

5 JANUARI 1971

Rätten sammanträder för första gången i Californien. Angela Davis begär och får - trots ljudliga protester från åklagarsidan - läsa upp ett skrivet uttalande, där hon hävdar att hon är oskyldig till alla de anklagelser som tillskrivs henne. Vidare begär hon att få tjänstgöra som sin egen medförsvarare vid sidan av sina ordinarie försvarsadvokater.

Den andra svaranden imålet, Ruchell Magee, den ende överlevande av det som Jackson sökte befria den 7 augusti, avlägger en edsförsäkran om att han blivit mutad av sin försvarsadvokat. Denne hade lovat honom immunitet och villkorlig frigivning om han ljög och sa att det var Angela Davis som levererat vapnen till den 7 augusti-händelsen. Advokaten var svenskättling - en Leonard Bjorklund, känd advokat på högkanten.

Magee skriver i sin edsförsäkran: "Bjorklund skickades till San Quentin-fängelset den 20 november 1970 eller någon av dagarna närmast detta datum. Det var domarna Joseph Wilson och E Warren McGuire som skickade honom." Bjorklund hotade Magee med gaskammaren om han inte ljög. Magee vägrade och skickade iväg advokaten. Då förundersökningarna inleddes den 5 januari var det Joseph Wilson som var rättens ordförande.

"RÄTTSFALLET" ANGELA DAVIS

Ovan har redogjorts för det rent yttre skeendet. Det är då vissa frågor som inställer sig.

- ①. Vem köpte vapnen, som fördes in i rättsalen den 7 augusti?
- ②. Gav Angela Davis vapnen till Jonathon Jackson?
- ③. Vem sköt vem den 7 augusti?
- ④. Varför flydde Angela Davis?

Angela Davis har aldrig förnekat att hon köpte vapnen, av vilka det senaste köptes två dagar före skottlossningen i rättsalen. Hon var ständigt hotad till livet och hade goda skäl att vara beväpnad. Enligt polisen är också alla de aktuella vapnen inregistrerade i hennes namn. Det förefaller ytterst märkligt att Angela Davis skulle ha uppgett sitt riktiga namn vid ett vapenköp två dagar före ett planerat kidnappningsförsök om hon varit medveten om hur hennes vapen skulle komma att användas - i Californien kan man vid vapenköp utan svärighet använda falskt namn.

- ②. Det finns inga uppgifter ännu om hur vapnen kommit från Angela Davis till Jonathan Jackson. Advokaten John Abt fastslog i sin inlaga till rätten att även om Angela Davis köpt vapnen i fråga så kunde Jackson antingen ha stulit dem eller fått dem under falska förevändningar. För att Angela Davis skall kunna fällas krävs att åklagarsidan kan bevisa att hon var införstådd med planerna.

- ③. Polisen hävdar att domaren, Harold Haley, sköts av Ruchell Magee med ett av Angela Davis vapen. Magee m fl hävdar att polisen sköt samtliga dödsoffer vid skottlossningen den 7 augusti. För att målet överhuvud taget skall kunna föras som ett mordfall måste det kunna fastslås att någon dödade kula avlossats från något av de vapen som påstås tillhöra Angela Davis.

- ④. Angela Davis har själv besvarat frågan om varför hon flydde om hon var oskyldig "Om en slav lyckades undkomma den vite slavdrivarens hugg och slag och tasig övergränsen till en annan stat, var det bevis på hans skuld? ... Jag flydde därför att jag var övertygad om att sannolikheten att jag skulle få en rättvis behandling i Californien var minimal. Jag skulle kunna tillägga att Los Angeles Times gjorde en undersökning i Los Angeles svarta samhälle och erfor att 80% av de tillfrågade ansåg att jag handlade rätt då jag höll mig undan, eftersom att utlämna sig vore detsamma som att överlämna sig till de självutnämnda bödlarna - densvarta befolkningens självutnämnda skarprättare."

RÄTTSFALL ELLER POLITISKT MORD

Så kan man självfallet analysera och penetrera fallet - kolla var anklagelseakterna brister; fundera på vilka möjligheter det finns att "ta hem" rättegången.

Men då har man missat något väsentligt - målets politiska karaktär.

Maktstrukturen har redan dömt Angela Davis. President Nixon (tidigare advokat!) har på en presskonferens slagit fast att hon är "en av dessa som ägnar sig åt terrordåd". Trots att hon aldrig tidigare dömts för någonting och trots att hon enligt amerikansk lag skall betraktas som oskyldig till de brott hon står anklagad för tills dess hon fällts. Men lag och ordning gäller bara för juristen Nixon när det är han som får bestämma hur.

Rättegången är en skenrättegång. Maktstrukturen lutar på att domstolarna skall döma enligt samhällets, dvs den styrande klassens, värderingar. Och det är om dessa värderingar - inte om detaljer - som Angela Davis vill att rättegången skall handla.

I sitt anförande inför rätten den 5 januari i år sa Angela Davis bl.a.: "Jag vidhåller att min närvaro i denna rättsal i dag inte har något som helst att göra med någon brottslig handling. Jag är utsatt för en politisk konspiration, vilket inte på något sätt pekar på att jag skulle vara skyldig utan fastmer avslöjar staten Californien som en agent för politiskt förtryck. Ja, staten avslöjar verkligen vilken funktion den har då den lägger fram bevisen mot mig, min medverkan i folks kamp, den svarta befolkningen, mot det här samhällets uppenbara orättvisor, och särskilt då mitt engagemang i Försvarskommittén för Soledad-bröderna. Det amerikanska folket har förmåtts inbilla sig att ett sådant engagemang vore konstitutionsenligt garanterat."

"För att försäkra mig om att dessa politiska frågor inte undanskymmes känner jag mig nödsakad att ta aktiv del i mitt försvar. Sakfrågorna berör mina politiska åsikter, min politiska hemvist och mina dagliga ansträngningar att bekämpa alla de förhållanden, som både ekonomiskt och politiskt bidragit till att paralysera det svarta Amerika."

Bettina Aptheker, medlem av USA:s kommunistiska parti liksom Angela Davis, aktiv i de svartas kamp som Angela Davis och jämnårig med henne tog upp det politiska temat i ett anförande vid ett opinionsmöte för Angela Davis i oktober. Hon sa, att en avgörande skiljelinje går mellan dem, som uppfattar Jonathan Jacksons handling i rättsalen den 7 augusti som ett hot mot det amerikanska rättssystemet, och dem som inser att det är själva den sociala ordningen som utgör hotet. Inser man inte detta kommer man att få stora svårigheter att bygga upp den massrörelse till stöd för Angela Davis med krav på hennes frigivande, som är en förutsättning för att kunna rädda hennes liv. "Den verkligt viktiga frågan man skall ställa sig är denna: vad är det som händer med de grundläggande principerna om lag och rättvisa, vad händer med de sakliga rättegångarna, med den politiska friheten, med de 13:de, 14:de och 15:de tilläggen till konstitutionen, då regeringen avsiktligt och öppet, överlagt och medvetet handlar i bjärt kontrast till dessa principer - från Vietnam till Kambodja, till Watts och Detroit, till Kent State och Jackson, till Mississippi och San Quentin-fängelset? Det är det som är den verkliga sanningen, och i ljuset av detta var Jonathans handling en mänsklighetens bekräftelse."

VÄRLDSOMFATTANDE STÖD FÖR ANGELA DAVIS

Över hela världen har förekommit stödaktioner och uttalanden om solidaritet med Angela Davis och den politiska kamp hon deltar i.

De flesta socialistiska stater har reagerat på ett eller annat sätt. Några mer anmärkningsvärda aktioner kan nämnas. Så har 14 vetenskapsmän från Sovjetunionen protesterat mot behandlingen av Angela Davis och den rättslöshet hon upplever. Gruppen består av flera världsberömda forskare, bl a tidigare Nobelpristagare. Flera i gruppen har tidigare kritiserat de inskränkta vetenskapliga friheterna i Sovjetunionen.

OSPAAAL, Solidaritetsorganisationen för folken i Asien, Afrika och Latinamerika med säte i Havanna, har utfärdat ett långt stöduttalande, där man knutit samman Angela Davis kamp med den svarta frihetsrörelsen i USA.

I de flesta europeiska stater har protestaktioner ägt rum och solidaritetsgrupper för Angela Davis frigivande skapats.

Aven inom USA har protesterna varit starka. Bland de mera säregna kan nämnas KFUKs protest - den första i organisationens 100-åriga historia till förmån för en enskild individ.

REGEL ELLER UNDANTAG

En sak som man frågar sig vid en rättegång av detta slag är, om det rör sig om ett enstaka rättsligt övergrepp eller om det är en del i ett klarare mönster.

För den svarta befolkningen är anklagelserna mot Angela Davis inget ovanligt. Kanske har förspelen och omständigheterna runt hennes tillfångatagandet varit mer dramatiskt än normalt. Men mönstret är det samma. Anklagelserna om mord och konspiration är nästan genomgående.

HUEY P. NEWTON, ledare och försvarsminister för Svarta Panterpartiet, dömdes för ett par år sedan till 2 - 15 års fängelse för överlagt dräp på polis. Han stod anklagad för mord, men bl a eftersom samtliga inblandade skadade och döda var skjutna med polisvapen och eftersom Newton var beväpnad med ett helt annat slags pistol var det omöjligt att döma honom för mord - en dom som obönhörligt hade lett till dödsstraff. Man är i dag tämligen ense om att det var den massiva folkopinion till stöd för Newton som räddade honom. Nu har domen upphävts och nya rättegångar skall inledas i det gamla målet.

BOBBY SEALE, ordförande för Svarta Panterpartiet, sitter fängslad sedan över ett år, anklagad för anstiftan till mord och konspiration. Seale var inte i närheten av den plats där offret bragtes om livet men polisagenter som infiltrerat i Panterpartiet hävdar att Seale beordrade avrättningen. Varje motiv för en sådan handling saknas. Den mördade var själv medlem av partiet. Det förelåg inga motsättningar mellan honom och partiet, och det är oklart om Seale överhuvudtaget visste vem den mördade var innan mordet blev känt. Döms Seale trots bristen på bevis riskerar han dödsstraff.

NEW YORK 21. En grupp Pantermedlemmar, som sitter fängslade sedan snart 3 år, anklagade för konspiration i avsikt att spränga diverse offentliga byggnader i luften, däribland New Yorks botaniska trädgård, någon polisstation etc. Rättegångarna har knappast hunnit inledas på grund av domstolens envisa formalism. Det har förts utdrag-na förhandlingar om de beslutade borgenssummorna, en halv miljonkronor per person. En helt orimlig summa, då det gäller personer, som i de flesta fall aldrig tidigare varit i trassel med myndigheterna och som anklagas för konspiration - några brottsliga handlingar har inte utförts. Ett motsvarande fall, då en grupp vita åtalades för att verkligen ha sprängt byggnader i luften, ledde till att de frigavs mot 50 000 kronors borgen.

Detta är några av de hundratals fall, då medlemmar av Svarta Panterpartiet fängslats och anklagats för olika våldsbrott. Samhällets strategi är klar - Panterpartiet skall utrotas. Det utgör "det största hotet mot landets inre säkerhet", Som FBI-chefen J Edgar Hoover sagt. Då skyr "rättsstaten" inga medel. Avlyssning av telefoner, infiltrerade polisagenter som söker provocera medlemmarna till brottsliga handlingar, snabba överfall som vid mordet på Fred Hampton i Chicago i december 1969 och breda anfall med hundratals män mot Panterkontor över hela nationen. Domstolarna är bara ett av maktstrukturens många medel för att krossa oppositionen.

SOLEDAD-BRÖDERNA

Det fall, som Angela Davis personligen engagerat sig mest i, är Soledad-brothers. Det är tre svarta interner vid Soledad-fängelset, som anklagas för att ha misshandlat en fängelsevakt till döds och sedan slängt ut honom genom fönstret från tredje våningen. De anklagade är George Jackson (Jonathans bror), John Cluchette och Fleeta Drumgo.

Soledad-fängelset är känt för den ohyggliga rasism som grasserar där och som aktivt uppmuntras av fängelseledningen. De vita fångar, som fungerar som matutdelare uppmannas att förstöra de svarta fångarnas mat, bl a genom att hälla sodapulver, avföring och urin i den. Det förekommer ständiga konfrotationer mellan fångarna och stämningen är hätsk.

I januari 1970 fick tretton fångar gå ut på en ny rastgård i fängelssets avdelning "O" - den hårdaste avdelningen inom fängelset. Fångarna släpptes efter noggrann och närgången kroppsvisitering ut utåt. Någon vakt var med dem. Bevakningen skedde från ett vaktorn. Efter några minuter uppstod ett slagsmål mellan fångarna, som omedelbart och utan varningsskott besköts av vakten. Tre svarta fångar sårades dödligt och en vit fånge skadades i ljumsken av en rikschock. Två av de dödade hörde till ledarna för de svarta fångarna. Den tredje var utseendemässigt mycket lik en annan av ledarna, som av en tillfällighet inte befann sig på gården.

Vakten anklagades för att avsiktligt ha sökt döda fångarna. Utan varningsskott sköt han mot huvudet på fångar, som var fullständigt obehäpnade. Slagsmålet kunde inte gärna leda till några allvarliga skador. Ingen av de svarta som var på gården tilläts vittna inför den jury som skulle besluta om vakten skulle åtalas. De vita fångar,

**FREE
ANGELA
DAVIS**

som tilläts vittna påmindes av de vakter, som ledde in dem till förhöret, att inte glömma att tala om att det verkligen skjutits varningsskott. Vakten åtalades aldrig. När detta kom ut på fängelset spred sig stor olust. Kort därefter hittade man en annan vakt, som slagits till döds och därefter kastats ut från tredje våningen. Tre fångar anklagades för mordet, Jackson, Cluchette och Drumgo. De tre hävdar att de inte ens var på tredje våningen då vakten dödades, än mindre i närheten av den avdelning där utkastningen skedde.

Cluchette och Drumgo hade goda chanser att friges inom kort då mordet inträffade. Jackson var dömd till obestämt straff mellan 1 år och livstid. Han hade avtjänat tio år då han anklagades för mordet - normala strafftiden för personer som döms till mellan 1 år och livstid är ca tre år. Jackson hölls kvar därför att han vägrade att anpassa sig efter vakternas rasistiskavärderingar, bl.a. vägrade han att sitta längst bak i fängelssets TV-rum - de svartas plats.

Vid rättegången i Salinas County var de tre anklagade beslagna, med kedjor. De hade inga försvarsadvokater. All information om deras fall hölls innanför fängelsemurarna, brev om fallet censurerades av fängelseledningen. Inte ens de tres anhöriga fick någon information, och hela justitiemordet skulle ha ägt rum i tysthet om inte en av de tre lyckats smuggla ut ett kort, skriftligt nödrop till sin mamma. Därigenom lyckades man utifrån ordna med advokater. Försvarsadvokaterna har hävdats att åklagarnas vittnen hotats med att förlora möjligheterna till strafflindring om de inte vittnar till förmån för åklagarsidan. Mer än 30 fångar, som kallats att vittna, har av fängelsemyndigheterna förflyttats till andra fängelser över hela staten för att försvåra försvarets arbete.

Det är dessa oerhörda rättsövergrepp som Angela Davis upprörts av. Det är till försvar för de utsatta hon arbetat. Det är hennes brott.

EN RÄTTSLIG TRADITION

Om Angela Davis således inte står ensam i dag - rättssalarna över hela USA fylls tvärt om av politiskarättegångar - så står hon inte heller ensam i den amerikanska rättstraditionen. En del av de många, okända justitiemorden har fångat opinionens intresse och gått till historien.

Ethel och Julius Rosenberg dömdes till döden i en av de mest uppmärksammade politiska processer under efterkrigstiden. Rättegången utspelades i entid då USA var besatt av Mc Carthy-hysterin och befann sig mitt uppe i Korea-kriget. Makarna Rosenberg anklagades mot sitt nekande för att till Sovjetunionen ha utlämnat atombombens hemlighet. Domaren Kaufman bidrog genom sina politiska uttalanden till att rättegången blev en politisk process. När han skulle fastställa straffet sa han bl.a.: "Det är svårt att få människor att tro att USA är mitt inne i en strid på liv och död med ett helt annorlunda system, med ett system som öppet har förklarat att de tänker förgöra oss och ta makten över oss och över hela världen." Han fortsatte sedan med att påstå, att makarna Rosenberg valt den kommunistiska ideologin, förnekande av Gud, förnekande av individen och slutade med att säga: "Jag anser ert brott värre än mord. Jag tror att ni genom att ha givit ryssarna atombomben är skyldiga till Korea-kriget och till de 50.000 döda amerikaner som detta krig medfört. I själva verket har ni genom ert förräderi ändrat historiens lopp, och vem vet hur många oskyldiga människor, som kommer att få betala med döden för ert förräderi....." Kaufman avkunnade därefter dödsdomarna mot makarna Rosenberg.

Makarna Rosenberg överklagade domen. Men högre instanser vägrade att ta upp målet. Den 18 juni inkom till president Eisenhower nådeansökningar till förmån för makarna Rosenberg från miljontals människor i hela världen. Samma dag inkallades högsta domstolen till extra session på ett sätt som aldrig tidigare skett. Följande dag beslöt domstolen med sex röster mot tre att makarna Rosenberg omedelbart skulle avrättas, såvida inte president Eisenhower var av annan mening. Eisenhower förklarade att han inte hade någon anledning att bruka sin benädningsrätt, när USA:s domstolar efter att länge ha prövat saken funnit makarna Rosenberg skyldiga.

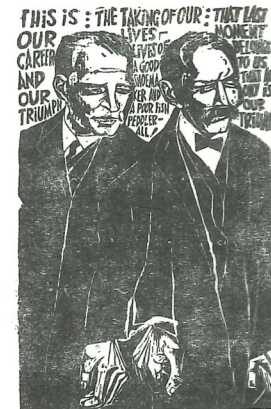
På kvällen den 19 juni 1953 avrättades makarna Rosenberg i elektriskastolen.

Joe Hill var svensk och hette ursprungligen Jöel Emanuel Hägglund. Som ung emigrerade han strax efter sekelskiftet till USA, där han kom att göra en märklig insats som organisatör och agitator inom arbetarrörelsen, som diktare och sångare. Han anslöt sig till arbetarorganisationen IWW (International Workers of the World), som ville samla arbetare av alla kategorier och särskilt blev av betydelse för de väldiga skarorna av skolade emigranter. Det var en socialt orolig tid med växande spänning mellan de underbetalda arbetarmassorna och de stora industrimagnaterna. Joe Hill deltog aktivt i kampen för bättre villkor. Han blev en av IWW:s främsta agitatorer och hans sånger blev utomordentligt populära och nådde snart ut över hela kontinenten. 1915 anklagades han för mord i Salt Lake City och efter en rättegång som väckte stor uppmärksamhet runt om i världen förklarades Joe Hill skyldig och arkebuserades i november samma år. Det var ett klart justitiemord. Joe Hill blev en arbetarrörelsens martyr och hans minne har hållits levande både i USA och Europa.

Sacco och Vanzetti var anarkister och deltog ivrigt i agitationen mot krig och militarism. De var aktiva i strejkrörelser och vägrade delta i första världskriget. De häktades den 5 maj 1920 och förhören rörde deras verksamhet inom arbetarrörelsen, men i september anklagades de för ett rån-mord i staden Braintree, och först sedan det tillbringat mer än ett år i fängelset började rättegången - den 31 maj 1921. Rättegången slutade med att Sacco och Vanzetti dömdes till döden trots att de hade klara alibin. Inte mindre än 13 personer intygade att Vanzetti dagen för rån-mordet hade besökt Plymouth. Sacco hade samma dag besökt Boston. Just vid tiden för rån-mordet hade han varit på italienska konsulatet i Boston, vilket intygades av två konsulttjänstemän. Flera andra vittnen styrkte att Sacco varit i Boston. Men trots dessa ovederläggliga alibin dömdes de till döden. Processen föranledde protestaktioner över hela världen och domens verkställande uppsköts flera gånger. Efter sju långa år av lidande i fängelset avrättades Sacco och Vanzetti i Charlestown's fängelse natten mellan den 22 och 23 augusti.

FRIHETENS STAMORT PÅ JORDEN

- Alla människor är av naturen fria, jämlika och oberoende.
- Folket skall självt välja sin styrelseform.
- Det har därför också rätt att ändra denna form.

Dessa sköna grundsatser i upplysningsfilosofin förankrades för första gången i en politisk verklighet genom den amerikanska självständighetsförklaringen av år 1776.

Entusiasmen var enorm för den nya och friska statsbildningen så fjärran från det dåtida Europas olika despotier. T o m de mera upplysta despoterna själva - som exempelvis Gustav III - prisade den. Frivilliga i mängd engagerade sig i den unga unionens frihetskamp.

Suget mot "frihetens stamort på jorden" och "de obegränsade möjligheternas land" skulle prägla hela 1800-talet och första hälften av detta århundrade. Från alla Europas hörn strömmade de fattigaste och mest förtryckta i ständigt växande skaror över Atlanten till "det förlovade landet". Enbart från Sverige kom mer än 1,3 miljoner. De socialistiska idéerna började få spridning i Europa från mitten av 1800-talet och många av emigranterna hade med sig de socialistiska idealen i bagaget. För svenskarnas del var det särskilt markant i den stora emigrationsvågen kring storstrejken 1909.

Det socialistiska alternativet blev emellertid aldrig slagkraftigt och starkt i USA trots att det i vissa avseenden kan sägas vara förenligt med grundtankarna i konstitutionen. Dessa grundtankar var ett uttryck för krav som 1700-talsbourgeoisien ställde på samhället. Konstitutionen var ju resultatet av en borgerlig omvälvning. Något annat var då ej tänkbart. Det var därför naturligt att konstitutionen hade klara spärrar mot verkligt folkvälde. Demokrati betydde ännu på obelväde.

Bourgeoisins nyvunna privilegier måste skyddas och därför växte småningom kravet på lag och ordning fram. Den alltid svårbalanserade rätten till självförsvar tog sig allt farligare uttryck. Även Colt-revolvern legitimerades i den fria företagsamhetens namn.

Western-filmerna i TV frångårdagens Amerika och nyhetsprogrammen från dagens USA fungerar sida vid sida som en ständig påminnelse om denna fast etablerade amerikanska tradition av rasförtrycket, våldsförhållande och rättsövergrepp - t o m manifesterat i domstolarna.

Denna helhetsbild angår oss som samtida och medansvariga. Vi upplever dessutom med fasa hur våra reaktioner lätt trubbas av inför händelseutvecklingen. Vid sekelskiftet lyckades grupper ur Europas intelligensia väcka så starka opinioner kring justitiemordet på den

obetydliga franske artillerikaptenen Louis Dreyfus att en hel stormakt skakades i grunden. Efter 12 års intensiv kamp lyckades man få honom frikänd och helt rentvådd.

Hur många Dreyfus-affärer smusslas idag undan av militära och civila myndigheter över hela världen? Hur många tigs ihjäl av massmedia?

I dag åser vi - synbarligen totalparalyserade - hur den ene efter den andre av de medansvariga i den klart bevisade massakern i Song My går fria. Ju högre grad man har, desto lättare går man fri. Systemet ifrågasätts knappast. Man nöjer sig med ett blekt beklagande - Song My hör till ett krigs oundvikliga avigsidor.

Mönstret känns igen. McCarthy-epoken representerar ett avgörande stadium i utvecklingen. Den har i alltför hög grad kommit att identifieras med den republikanske demagogen Joseph Mc Carthy, med honom personligen. Det är riktigt så tillvida att det var republikanerna som startade skränet mot kommunismen. Det vann man kongressvalet på 1946. Men redan dessförinnan hade år 1940 i lag förbjudits allt tal om och propaganda för revolutionära rörelser. Och det blev den demokratiska presidenten Harry S Truman som lyfte upp frågan på det internationella planet genom sin berömda doktrin av den 12 mars 1947. Han beskrev världen som två halvor, kännetecknade av å ena sidan sovjetisk konspiratorisk kommunism, å den andra amerikansk antikommunistisk demokrati. Båda sidorna definierades lika vagt. Och efter vissa antydningar om internationell avspänning i samband med krigsslutet hårdnade klimatet åter - USA hade introducerat det kalla krigets strategi.

Inrikespolitiskt blev det minst lika kylslaget. Tretton dagar efter sitt stora tal satte Truman igång sina säkerhetsundersökningar av 2,5 miljoner statligt anställda för att "ta bort den kommunistiska plumpen från det demokratiska partiet." Det gällde att trumfa över republikanerna. Lojalitetsedernas tidevarv var inlett. 1947 krävdes ännu "skäliga orsaker" för avskedanden. 1950 hade detta ändrats till "skäliga tvivel". Samma år antogs McCarran's Act, som fortfarande är i kraft. Den lagstodgade att alla kommunister och kommunist sympatisörer skall registreras, och att regeringen har rätt att fängsla "potentiella spioner och sabotörer" utan att höra domstol.

Eisenhower införde än vagare föreskrifter. Häxprocesserna avlöste varandra. TV kom att spela en viktig roll då det gällde att föra ut budskapet och hetsa upp stämningen än mer.

Immigration and Nationality Act av år 1952 är ett slags monument över myten om "frihetens stamort på jorden". Där stadgas klart att USA är en smältdegel bara för icke-kommunister. Kommunister förvägras i så. Även naturaliserade medborgare kan enligt lagen förlora sitt medborgarskap om de t ex formellt tillhör USAs kommunistparti.

McCarthys personliga makt bröts men maktstrukturen står kvar. Det är betecknande att McCarthy sopades undan då han 1954 gav sig på Pentagon och den högre statsförvaltningen. Men samma svepande generaliseringar om det världskommunistiska hotet och USA som demokratins sistautpost fungerar ännu i de officiella deklarationerna och i den inhemska debatten. Det kinesiska folkets seger, befrielsekampen i Indokina, den kubanska revolutionen, liksom den svarta befolkningens kamp för en människovärdig tillvaro - allt detta uppfattas som hot från mörksens makter mot de amerikanska frihetsidealen; bourgeoisins frihetsideal från 1700-talets borgerliga revolution.

OPINIONSBILDNINGEN FÖR ANGELA DAVIS

ARBETSGRUPPEN FÖR ANGELA DAVIS solidariserar sig med frihetskampens företrädare i USA och tar ställning för den demokratiska och revolutionära oppositionen. Detta är utgångspunkten för den av oss bedrivna politiska opinionsbildningen.

Centralt utger vi solidaritetskort, affischer, informationsbulletinen och annat material. I syfte att få till stånd en slagkraftig solidaritetsrörelse söker vi få till stånd samnordiska aktioner.

Det centrala politiska och organisatoriska arbetet är en av förutsättningarna för framgångar. Men minst lika viktigt, eller rättare sagt avgörande, är den lokala aktiviteten med opinionsmöten, flygbladsspridningar, informationsträffar, uttalanden, insamling av namn under petitionslistor och andra arbetsformer. M a o är det en fråga om aktivitet på basnivå.

ARBETSPLATSER, SKOLOR

Det är viktigt att informationen om Angela Davis kommer ut på arbetsplatserna och i skolorna. På många håll kan man sätta upp affischer och det är lätt att komma till tals med människorna. Folk kan ta del av informationsbulletinen och tidningsklipp samtidigt som de får möjlighet att underteckna petitionslistan med krav om Angela Davis frigivande.

LOKALA ARBETSGRUPPER?

Frågan har ställts om det är nödvändigt att bilda lokala arbetsgrupper? Det tror vi inte. Enskilda personer och intresserade organisationer kan medverka i opinionsbildningen utan att det bildas särskilda kommittéer. Redan nu finns många FNL-grupper, solidaritetsaktioner, föreningar, miljö- och aktivistgrupper, vars medlemmar kan förväntas vara mycket intresserade av att stödja kraven på Angela Davis frigivande. Men vårt arbete bör inte låsas i bestämda former för lång tid framöver. Det kan vara bättre att agera utifrån redan verkamma grupper och föreningar.

Vad som nu sagts utesluter självfallet icke bildandet av lokala arbetsgrupper. Där ett uttalat önskemål finnes och så är praktiskt möjligt kan givetvis enskilda tillsammans med olika grupper och organisationer bilda en arbetsgrupp.

MÖTEN

Det finns olika mötesformer att välja på. I stor utsträckning bör man sträva efter att få medverka vid olika organisationers möten. Fackföreningar, arbetarkommuner och andra politiska sammanslutningar, ungdomsklubbar, studentföreningar, elevråd, kvinnoorganisationer och många andra håller mer eller mindre regelbundna möten. Vid dessa möten kan det vara lämpligt att informera mötesdeltagarna om Angela Davis. Ordna gärna aktuell bokutställning.

I mötesprogrammet kan utöver faktaredovisning (material finns i denna bulletin) förekomma filmvisning (FilmCentrum hyr ut flera intressanta filmer från kampen i USA). Så många som möjligt av de närvarande bör underteckna solidaritetskorten, som sändes till den nationella kommittén i Förenta Staterna. Vidare delas petitionslistor ut så att intresserade själva få en möjlighet att på arbetsplatsen och i bevakningskretsens arbete för Angelas frigivande.

En viktig form för opinionsbildningen är offentliga, utåtriktade Angela Davis-möten. Den centrala arbetsgruppen medverkar gärna vid programuppläggnings och i andra förberedelser.

KOLLEKTIVA UTTALANDEN

Kollektiva uttalanden för Angela Davis har också sin betydelse. Medverka därför till att grupper och organisationer i offentliga uttalanden eller på liknande sätt vänder sig till den amerikanska regeringen eller till amerikanska ambassaden i Stockholm. Sänd kopior av dessa uttalanden till pressen och den centrala arbetsgruppen. Särskild vikt bör läggas vid de opinionsyttringar, som kommer från fackföreningar och andra arbetarorganisationer.

BARA VÄNSTERN?

Angela Davis är medlem i det amerikanska kommunistpartiet och hon tillhör den militanta opinionen i USA, som arbetar för ett socialistiskt samhälle. Det är därför logiskt om solidaritetsarbetet för henne får sitt starkaste stöd på den politiska vänsterkanten. Huvudparten av medlemmarna i ARBETSGRUPPEN FÖR ANGELA DAVIS tillhör folkrättligt SAP eller VPK. Men det bör understrykas att också andra tillhör arbetsgruppen och aktivt arbetar för Angela Davis och solidariserar sig med hennes politiska verksamhet.

Arbetet för Angela Davis får emellertid inte bli en uppgift enbart för den politiska vänstern. Solidaritetsaktionerna för henne är en angelägenhet för alla, som med oro äser den politiska utvecklingen i Förenta staterna och det växande förtrycket mot den nuvarande regimens aktiva motståndare. Den långa raden av politiska skådeprocesser och provokationer är riktade mot alla, som ifrågasätter dagens USA.

Oppositionen inom Förenta Staterna är den viktigaste kraften för att bryta den nuvarande utvecklingen men denna opposition kan erbjuda ett viktigt stöd i den internationella opinionen.

Många av oss vill vara med och befria Angela Davis därför att vi delar hennes politiska uppfattning och är klara över att ett nytt justitiemord har förberetts. Den amerikanska reaktionen söker nu få till stånd dödsdom och avrättning.

Andra vill vara med och befria Angela Davis när de blivit på det klara med att åtal mot henne är en provokation, ett fascistiskt övergrepp och ett brott mot de mänskliga rättigheterna.

AKTIONSENHET

ARBETSGRUPPEN FÖR ANGELA DAVIS vill ha till stånd aktionsenhet. Inom den egna gruppen har vi antagit en radikal plattform, som motsvarar våra politiska sympatier för Angela. Vår egen opinionsbildning utgår från denna plattform. Men i arbetet söker vi också få till stånd aktionsenhet med alla dem, som från olika utgångspunkter - juridiska, humanitära, allmänmänskliga, medborgarrättsliga och andra - ställer sig bakom kraven FRIGI ANGELA DAVIS och som genom sitt arbete vill medverka till att

**BEFRIA
ANGELA DAVIS**

Till
ARBETSGRUPPEN FÖR ANGELA DAVIS
Box 808
101 31 Stockholm 1

Härmed rekvireras följande Angela Davis-material:

- solidaritetskort av Helga Henschen och Torsten Bergmark (1:- för enstaka kort, 10:- för buntar om 25 kort)
- affischer av Helga Henschen och Torsten Bergmark (5:- för enstaka affisch, 25:- för buntar om 25 affischer)
- bulletiner "Med Angela Davis mot USA-fascismen" (1:- per ex)
- petitionslistor (gratis)

Det beställda materialet sändes mot räkning till:

.....
(namn)

.....
(bostadsadress)

.....
(post-nr + post-adress)

Filmprogram "DEN REVOLUTIONÄRA KAMPEN I USA"

Nedanstående filmer visade på Asö Gymnasium den 10 februari. Filmerna finns för uthyrning genom FilmCentrum, Taptogatan 4, 115 28 Stockholm. Tel.: 08 / 67 51 75 (Vard. 10-16). Utnyttja dem för information om kampen i USA!

1. BLACK PANTHER (OFF THE PIG)

30 min, 16 mm, svart-vit, optiskt ljud. Hyra 35:- Svarta Panter-partiet förbereder sig för kamp, under kamp. Övningar i beväpnat självförsvar. stödet från den färgadebefolkningen, samarbete med Peach and Freedom Party i Oakland, Pantrarnas tiopunktsprogram, försvar för Svarta Pantrarna och en intervju med Eldridge Cleaver. Inspelad av San Francisco Newsreel.

2. NOW

5 min, 16 mm. svart-vit, optiskt ljud. Hyra 25:- Av den kubanske regissören Santiago Alvarez. En filmpamflett om våldet mot de färgade och andra förtryckta grupper i USA.

3. HUEY

30 min, 16 mm. svart-vit, optiskt ljud. Hyra 60:- I en lång intervju gjord i fängelset analyserar Black-Pantherpartiets grundare (tillsammans med Bobby Seale) Huey P. Newton partiets politiska och sociala målsättning samt diskuterar taktiska frågor, samarbetet med andra politiska grupper mm. Ger den mest utförliga bilden av partiets arbete och defärgades problem. Newsreel.

4. BLACK WORKER

50 min. 16 mm. svart-vit, optiskt ljud. Enfilm om de svarta arbetarnas fackliga kamp vid bilindustrin i Detroit.

Dessa och andra filmer har deponerats av amerikanska grupper hos Film Centrum för distribution i Sverige. Representer för grupperna kan genom FC kontaktas för personliga framträdanden. Gäller även andra grupper och andra filmer än ovanstående. (Se FC:s katalog!)

OBSERVERA: Samtliga filmer ovan har amerikanskt tal och är ej textade på svenska!

Arbetsgruppen för Angela Davis

Box 808
101 31 Stockholm 1
Postgiro 85 00 81-1

Ordförande: Kjell E Johanson, telefon 08/ 97 39 61

Sekreterare: Bengt Liljenroth, telefon 08/ 43 85 42

Kassör: Hans Lindberg, telefon 08/ 716 80 85

I arbetsgruppen ingår bl.a.: Bengt Ahlsén,
Torsten Bergmark, Herta Fischer, Kerstin
Hedén, Helga Henschen, Bo Lagercrantz,
Gunilla Palmstierna, Eva S. Paulsson,
Gun Qvarsell, Bernt Rosengren, Åke Sandin,
Arne E. Sedell, Arne Setreus, Ulla Sjöblom,
Pierre Ström, Wide Svensson, Carl-Henrik
Svenstedt och Peter Weiss.

I arbetet med denna faktaskrift har
följande medverkat:

Bengt Ahlsén, Torsten Bergmark,
Kjell E Johanson, Bo Lagercrantz,
Bengt Liljenroth, Hans Lindberg,
Bernt Rosengren och Carl-Henrik
Svenstedt.

BEFRIA ANGELA DAVIS